

שיעורי חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הדרכות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מחנכות

פרשת אחרי קדושים
שנת תשפ"ה

גליח
ק"ו

שיעורים אין חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

דער צדיק פארן קומענדיגן דור

הלכות... און איך זע אן אינטערעסאנטע זאך, אין געוויסע זאכן איז ער זייער שטארק מדקדק, צום ביישפיל, צום 'כותל המערבי' גייט ער נישט, און 'מאשין מצות' עסט ער נישט. האב איך גלייך געטראכט צו מיר אז דאס איז שטארקע חזוק פאר מלמדים, דא זעט מען ווי שטארק דער 'חינוך' בלייבט אין א מענטש, און וואס מען בראקט אריין אין די קינדער דאס בלייבט אויף אייביג, ווייל מיר זענען אויפגעוואקסן אין סאטמאר, וואס איז זייער א הייליגע און א שיינע פלאץ, מיט א הייליגע שיטה און א הייליגע השקפה, און איך זע ווי די זאכן וואס מען האט אריינגעהאקט אין די חינוך פון די קינדער, בלייבט אין די קינדער אפילו ווען מען האט אפגעלאזט די אנדערע זאכן.

רעדן צו קינדער פון קדושת הברית

טייערע מלמדים, איך וויל ענק מחזק זיין אויף נאך א זאך. מען דארף רעדן צו קינדער פון "קדושת הברית". זאגט פאר די קינדער: "היינער קען דיה נישט אנריין!"

וואס מען רעדט צו קינדער גייט אריין אין זיי. אסאך מאל ערווארטן מלמדים מען זאל גלייך זען וואס מען האט אויפגעטון מיט די דיבורים, די קינדער זאלן גלייך אנהייבן וויינען און חרטה האבן אויף זייערע מעשים, אבער עס גייט נישט אזוי, מען דארף אריינלייגן אין קינדער יראת שמים, אפילו עס דערקענט זיך גארנישט אויף די קינדער אז די דיבורים טוען עפעס אויף, און מען דארף גלייבן אז די אלע דיבורים גייען אריין אין זייער מוח, און צום סוף וועט דער אייבערשטער העלפן און זיי גייען אויסוואקסן גרויסע צדיקים.

האטס נישט מורא צו רעדן צו די קינדער פון קדושת הברית, בעטס נאר פארדעם א תפלה צום אייבערשטן: "הייליגער באשעפער געב מיר יראת שמים, אז מיין ווערטער זאלן אריינגיין אין זייער הארץ", ווייל

אין חדר ווארטן אלע קינדער עס זאל ווערן הפסקה, זיי קוקן אויפן זייער 'ווען גייט מען שוין קענען ארויסגיין שפילן מיט די ברעטער, מיט די בודקעס, מיט די זאמד און שטיינער, און דער אויסדערנוועלטער מלמד האט די זכיה צו זיצן מיט זיי, און ער שיינט אין זיי אריין יראת השם, אהבת השם, דביקות בהשם און השתוקקות לשם.

וואס מען האקט אריין אין קינדער - בלייבט אויף אייביג

איך וועל נישט מאכן קיין לאנגע דרשות, איך וויל ענק זאגן אפאר זאכן, די ערשטע זאך: וואס מען לייגט אריין יונגערהייט אין קינדער - בלייבט אויף אייביג.

טייערע מלמדים פון ברסלב און פון די גאנצע וועלט, אז מיר וועלן אריינבראקן אין די קינדער 'אמונה' - וועט דאס בלייבן אויף אייביג. און פארדעם האבן מיר געעפנט די חדר, אז די קינדער זאלן זייער גאנצע לעבן, לעבן מיטן אייבערשטן און רעדן צום אייבערשטן.

וואס עס וועט נאר ווערן מיט די קינדער ווען זיי וועלן ווערן עלטער און זיי גייען זיין טרוד - יעדער איינער מיט זיינע זאכן, און געוויסע פון די קינדער גייען מער נישט מדקדק זיין אויף געוויסע זאכן, גייען זיי אבער אייביג געדענקען די 'אמונה', אז עס איז דא א באשעפער! און ווען עפעס גייט נישט גיין גוט, וועלן זיי עפענען דאס מויל און זאגן: "הייליגער באשעפער העלף מיר".

איך בין זייער נתעוורר געווארן צו רעדן פון דעם היינט, ווייל איך האב לעצטנס גערעדט מיט איינעם פון מיין חברים פון מיין יונגע יארן, וואס איז נישט אזוי מדקדק אין געוויסע זאכן; ער איז יעדער חברה'מאן, ער שניידט אונטער די בארד, און קוקט א גאנצן טאג אין זיין גרויסע טעלעפאן, זיכער לערנט ער נישט דארט קיין 'חובות

מיט'ן אייבערשטן'ס הילף ברענגען מיר אייך א שיעור וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געגעבן פאר מחנכים, פרשת אמור שנת תשפ"ד לפרט קטן.

די מלמדים דארפן מאכן ליכטיג פאר די קינדער

שלום עליכם מיינע טייערע ליבע מלמדים. מען האט שוין אנגעהויבן דעם זומער זמן, און די קינדער זענען שוין צוריק אין חדר און אין ישיבה, וועלן מיר זיך נאכאמאל מחזק זיין מיט אונזער הייליגע ארבעט.

דער פסוק הייבט אן די וואך (ויקרא כא, א): "ויאמר ה' אל משה, אמר אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם וגו'", דער אייבערשטער האט געזאגט צו משה, זאג צו די כהנים, און דו זאלסט זיי זאגן, אז זיי זאלן זיך נישט קטמא זיין צו א קערפער פון א טויטן מענטש.

פרעגט רש"י (דיבור המתחיל אמר אל הכהנים) פארן וואס שטייט א טאפלט לשון 'אמר - זאג', 'ואמרת' - און דו זאלסט זיי זאגן? ענטפערט רש"י: "להזהיר גדולים על הקטנים", אז די כהנים דארפן אויך אכטונג געבן אויף זייערע קליינע קינדער, זיי זאלן זיך נישט קטמא זיין.

די הייליגע צדיקים זוכן דאך אין יעדן דרש אריינצולייגן דעם אייבערשטן, זאגן די צדיקים אזא פשט אין דעם רש"י: "להזהיר גדולים על הקטנים", די גרויסע דארפן מאכן ליכטיג פאר די קליינע; דאס מיינט, די טייערע מלמדים דארפן אריינלייגן א שוין און ליכטיג מאכן פאר די קינדערלעך, די טייערע תלמידים.

פארן וואס קומען קינדער אין חדר? ווייל מען הייסט זיי גיין; קיין איין קינד וויל נישט קומען אין חדר, אפילו ווען מען קומט שוין

מענענדיגער געפֿרעגט: "וואס זאגט דער ראש ישיבה צו די מעשה? איך האב גוט געטון, אדער נישט?" האב איך אים געזאגט: איך וואלט נישט געענדיגט מיט'ן אנרופן, איך וואלט אריבערגעגאנגען און אים אנגעגאסן מיט אן אמפער וואסער...

פאריגע וואך האב איך געשריבן א בריוו פארן מנהל אז עס איז נישט ריכטיג וואס מען טוט, דער מנהל האט א צרה אז ער דארף אויפנועקן מלמדים, און דער מענענדיגער האט א צרה אז ער דארף אויפנועקן די באס דרייווערס, פון היינט און ווייטער איז דאס געענדיגט, ווער עס דאווענט מיט די ערשטע מנחה, זיבן אזייגער, קען ארבעטן אין די מוסד, און אז נישט - גיי זוף א צווייטע ארבעט.

פארנוואס זאל מען זיך דארפן מוטשען מיט מענטשן? איז דאס א נאכמאלע זאך צו דארפן אויפנועקן איינגעשטעלטע? און נאכדעם ווערט מען נאך 'דער שלעכטער'... טו מיר א טובה, אז דו שטייט אויף צופרי - איז גוט, אז נישט - זוף א צווייטע ארבעט.

דאס איז נישט נאר ווען מען ארבעט מיט קינדער, די זעלבע זאך איז מיט יעדע סארט ארבעט. א אינגערמאן האט לעצטנס געעפנט א געשעפט אין שטעטל, ער האט מיר געזאגט אז ער וויל אויפנעמען א סעקרעטערי פאר זיין געשעפט, האב איך אים געזאגט: "נעם נישט אויף איינעם וואס דאווענט שפעט, ווייל אזא איינער וועט אויך אנקומען שפעט צו די ארבעט; ווער עס דאווענט שחרית זיבן אזייגער אינדערפרי זאלסטו נעמען אין דיין געשעפט", זאגט מיר דער אינגערמאן: "אלע וואס דאווענען מיט די זיבענע מנחה, האבן שוין דזשאב'ס", האב איך אים געזאגט: "עס לוינט נישט צו נעמען א צווייטן פאר אן ארבעטער, עס איז א שאד דו זאלסט זיך יעדן טאג אויפגעסן דיין לעבן וועגן יענעם וואס גייט יעדן טאג אנקומען שפעט צו די ארבעט".

דער מלמד שפילט זיך אויף מיט זיין דיין

איך פארשטיי נישט דעם מלמד; דער מלמד קען ממש נישט פארשטיין א אינגל וואס שפילט זיך ביים דאווענען מיט א דיין (קוגעלע), און דו מלמד! שעם זיך, דו ביסט דאך שוין א גדול, דו וואלטסט שוין געדארפט וויסן וואס הייסט א באשעפער און וואס הייסט דאווענען, און דו באהאלטסט זיך נאכמיטאג אין א פתה מיט די תפילין און דו דאווענסט שחרית, אבער דער אינגל פון זיבן יאר קענסטו נישט פארשטיין פארנוואס ער האלט נישט ביים דאווענען און ער שפילט זיך מיט א דיין... - דאס מיינט אז ער האלט

קינדער, זיי האלטן נאכנישט ביי דעם, אבער פאר גרעסערע קינדער זאל יעדער מלמד זאגן פאר זיינע תלמידים: "עטץ זענטס שוין פון די גרויסע קינדער, עטץ דארפטסט שוין וויסן אז אינגלעך און מיידלעך שפילן זיך באזונדער, און מען דארף שוין אראפקוקן אין גאס".

מען טאר נישט רעדן אין בית הכסא

ווען מען רעדט צו קינדער פון 'קדושה', געבט מען אעלעכע משלים וואס מען האט געהערט אז אזא מעשה האט אמאל פאסירט. זאגט פאר די קינדער: "מען קען זיך נישט באהאלטן אונטן פון די באס, אדער אונטער א זיץ, אדער אין א ווינקל פון בית הכסא; מען קען נישט אונטערקריכן א בית הכסא און אריינקוקן אין א בית הכסא ווען איינער איז דארט; דער אייבערשטער זעט אלעס!"

מען דארף אויסלערנען פאר קינדער אז מען קען נישט רעדן אין בית הכסא. אפילו אינדערהיים ווען די עלטערן קלאפן אויפן טיר פון בית הכסא קען נישט רעדן, נאר מען ברומט מיט א צוגעמאכטע מויל מען זאל וויסן אז איינער איז דארט, ווי עס שטייט אין גמרא (ברכות סב). ביי אונז האט מען זייער מקפיד געווען אויף דעם.

לעצטנס זע איך אז מענטשן האבן נישט קיין בוש; איך הער אז עס זענען דא הייזער וואס מען בויעט אריין א גאנצע טעלעפאן סיסטעם אין בית הכסא... און אמאל הער איך ווי מענטשן מאכן ביזנעס אין בית הכסא. ווען איך הער אין ישיבה ווי איינער הייבט אויף דעם טעלעפאן אין בית הכסא - לעש איך אויס די לעקטער! וואס איז דאס? דא איז נישט קיין אפיס! מען טאר נישט רעדן אין בית הכסא.

די וואס שטייען אויף אין צייט, קענען ארבעטן אין די מוסד

איך וויל ענק נאכאמאל בעטן, מען מוז גיין שלאפן צייטליך, און מען מוז אויפשטיין צייטליך.

עס איז לעצטנס געווען א גאנצע מעשה אין שטעטל, מען האט געהאט טענות אז דער מענענדיגער האט געטון אן עולה, ווייל ער וועקט אויף יעדן אינדערפרי די באס דרייווערס כדי זיי זאלן זיין צייטליך ביי די קינדער, און איין טאג ווען איין באס דרייווער האט נישט אויפגעהויבן זיין טעלעפאן, האט ער גערופן די באס דרייווערס ווייב אויפן טעלעפאן זי זאל אויפנועקן איר מאן דער באס דרייווער. עס האט זיך איבערגעדרייט א גאנצע מערכה, פשוט... אזא חוצפה, דער מענענדיגער רופט אן א פרוי אויף איר טעלפאן. האט מיר דער

די הייליגע חכמים זאגן (ברכות ו): "כל אדם שיש בו יראת שמים דבריו נשמעין", ווער עס האט יראת שמים ווערן זיינע ווערטער אנגענומען; אז מען רעדט אן יראת שמים דארף מען עס איבערזאגן נאכאמאל און נאכאמאל און נאכאמאל, ביז מען וועט עפעס אויפטון.

א טאטע קען אוועקפארן אויף שבת אויף וואקאציע און ער שיקט אוועק זיינע קינדער צו א משפחה, און ער ווייסט נישט אז די וואקאציע קען אים געבן ארבעט א גאנץ לעבן, אויב איז נישטא קיין יראת שמים אין יענע משפחה; ווייל עס איז דא א לאנגע שבת נאכמיטאג, און (פתובות נט): "בטלה מביאה לידי זימה", גיין ליידג ברענגט צו שלעכטס, קומט א פעטער אדער א מומע וכדומה און הייבט זיך אן שפילן און פאטשקענען מיט זייער קערפער רחמנא לצלן. דער בחור און די מיידל וואס שפילן זיך נישט איידל זענען אויך נישט שולדיג ווייל קיינער האט זיי נישט געזאגט אז מען טאר דאס נישט טון, און ליידער גייט אזוי א קייט, איינער שלעפט דעם צווייטן, דער צווייטער שלעפט א דריטן, דער אייבערשטער זאל אפהיטן. אבער אז מען רעדט צו די קינדער פון שמירת הברית - פועלט מען.

אפילו אויב דו וועסט נאר ראטעווען איין קינד פון א פתה, האסטו געברענגט דעם קומענדיגן צדיק פארן קומענדיגן דור.

דער עיקר איז מען זאל רעדן מיט ליבשאפט; מען דארף אסאך בעטן דעם אייבערשטן פאר מען גייט אריין אין פתה מען זאל ליב האבן די קינדער, און מען זאל זען דאס גוטס פון די קינדער.

אראפקוקן אין גאס, און זיך שפילן באזונדער

בפרט יעצט אז עס קומט זומער, דארף מען רעדן צו די קינדער פון שמירת עינים; פון "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם (במדבר טו, לו)", און פון קדושת המון והמחשבה.

זאגט אן די קינדער אז מען דארף האבן שמירת עינים ווען מען פארט אהיים מיט די באס, אדער ווען מען גייט אין גאס; מען דארף אראפקוקן אויף דער ערד.

יעצט זומער טוט זיך אין די גאסן און אין אלע חצרות, מיידלעך שפילן און טאנצן ארום, דארף מען אויסלערנען די קינדער אז אינגלעך שפילן זיך מיט אינגלעך, און מיידלעך שפילן זיך מיט מיידלעך, מען מישט נישט קיין יוצרות, חמור-איידל פוטער-איידל, השם ישמרינו.

מען רעדט נישט פון קליינע קינדערגארטן

נישט ביים דאווענען?! ער איז דאך א קינד, פאר א קינד דארף מען זאגן נאכאמאל און נאכאמאל: **"מען דאווענט יעצט"**, אבער דו - דאווענסט נישט! טו מיר א טובה, זוך דיר א צווייטע פרנסה.

איז דען נישט קיין חלול השם אז א מלמד דאווענט נאכמיטאג?

אסאך מאל דארף איך זיך איינהאלטן שבת ביים דאווענען, ווען איך זע ווי א מלמד שפילט זיך מיט זיין דייט' ביים דאווענען. וואס איז זיין דייט? ער ליינט א גליון אינמיטן דאווענען, עס קומט אויס אז ער דאווענט אויך נישט.

איך וויל קיינעם נישט צעברעכן חס ושלום

דער ראש ישיבה שליט"א האט זיך אפגעשטעלט פאר א מינוט אינמיטן רעדן און געזאגט צום אייבערשטן: **"הייליגער באשעפער העלף מיר איך זאל קיינעם נישט צעברעכן, איך זאל נאר מחזק זיין"**, און דער ראש ישיבה האט ממשיך געווען מיטן שיעור:

איך וויל קיינעם נישט צעברעכן חס ושלום, איך וויל ענק נאר בעטן; פארברען נישט ביינאכט די צייט, גיי שלאפן צייטליך, און בעט דעם אייבערשטן דו זאלסט קענען אויפשטיין פרי, נאכדעם שטיי אויף צופרי, גיי אביסל שפאצירן מיט'ן אייבערשטן און דאווען זיבן אזויגער אין בית המדרש מיט מנין.

מיט אומאן, איינער איז עוסק מיט מאכן די חתונות אין ישיבה, איינער איז עוסק מיטן ארויסהעלפן מיט די לאנטש פראגראמען, איינער איז עוסק מיט הפצה און איינער מיט הדפסה, - דאס איז אלעס זייער חשוב, אבער אין די שעות פון חדר זאל מען זיך גארנישט מבלבל זיין מיט זייטיגע זאכן; אין די שעות פון חדר - איז נאר דא די חדר.

אריינלייגן אין די קינדער שיינע ידיעות און לימודים

רעדט צו די קינדער נאך שיינע זאכן, לייגט אריין אין די קינדער נאך ידיעות פונעם אייבערשטן.

מען קען לערנען מיט קינדער 'תרג' מצות, גיין א מצוה נאך א מצוה און עס אביסל מסביר זיין פאר די קינדער; מען קען לערנען מיט קינדער הלכות שבת און הלכות תפלה.

מען קען אריינלייגן אין די קינדער 'הלכות תפלה' בשעת זיי דאווענען; מען לערנט זיי אויס: **"דא רעדט מען נישט אויס"**, **"דא קוקט מען נישט ארויס"**, **"דא שטייט מען"**, **"דא זיצט מען"**, **"דאס זאגט מען אזוי"**, און **"דאס זאגט מען אזוי"**, אזוי לייגט מען אריין הלכות תפלה אין די קינדער.

דער אייבערשטער זאל העלפן, עטץ זאלסט האבן הצלחה און סייעתא דשמיא, אמן.

נאכן דאווענען גיי צוריק אהיים גיס אפ דינע קינדער נעגל וואסער. ווער עס שטייט אויף צופרי האט 'אריכות ימים', ווייל ער האט א שיינע לאנגע טאג...

אינגערמאן, דו ביסט א מלמד, די וועלט שטייט אויף דיר; גיי נישט אין ערגעץ ביינאכט.

אפילו ליל שישי דארפסטו נישט אריינפארן קיין וויליאמסבורג מיטצוהאלטן דעם שיעור פונעם ראש ישיבה, אז דו ווילסט הערן דעם שיעור קענסטו עס הערן אויפן טעלעפאן. דאווען מעריב ניין אזויגער, נאך מעריב גיי אהיים, הער אויס דעם שיעור אין בעט און שלאף איין מיטן שיעור.

גיי נישט ארום ליל שישי ביינאכט זוכן וואו צו עסן טשולנט, אבער פרייטאג איז סיי ווי א גע'פג'ר'טע טאג? - דאס איז נישט אמת, פרייטאג איז נישט קיין גע'פג'ר'טע טאג, ברוך השם אז מיר האבן געמאכט פרייטאג אביסל לענגער חדר, און איך טראכט נאך אפער צו מאכן נאך לענגער חדר, ביז איינס אזויגער, עס איז דאך אזא לאנגע טאג פאר די קינדער די קינדער האבן נישט וואס צו טון מיט אזא לאנגע טאג.

אין די שעות פון חדר - איז נאר דא די חדר

ביי אונז איז דאך יעדער מלמד עוסק אין נאך זאכן, ברוך השם; איינער איז עוסק

בריוון פון חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

גיי מיט די קינדער ל'ג בעמר אין פעלד

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת אמור, י"א אייר, כ"ו לעמר, שנת תשפ"ב לפרט קטן

לכבוד מיין טייערער ... גרו יאיר ברסלב, ליבערטי

קומענדיגע וואך פאר איך מיט'ן אייבערשטנס הילף קיין ארץ ישראל, איך האף צו זיין ל'ג בעמר אין מירון.

איך וויל דיר בעטן דו זאלסט נעמען די קינדער אין פעלד מיט די פייל און בויגן, עס איז א מנהג ישראל אז קינדער שפילן ל'ג בעמר מיט פייל און בויגן.

עס איז דא פמה טעמים אויף דעם, איך האב געהערט פון מיין טאטע שליט"א א שיינע רמז אויף דעם. די הייליגע חכמים זאגן (ירושלמי שביעית ט, א; וספות עבודה זרה טז ע"ב, דבור המהחיל דימוס) ווען רבי שמעון בר יוחאי איז ארויס פון זיין

לערן זיי אויס וואס רבי שמעון בר יוחאי האט געלערנט אין פעלד מיט די הייליגע חכמים: **"דער אייבערשטער איז דא, דער אייבערשטער האט ליב אידישע קינדער"**.

...

(עצתו אמונה פרשת בחוקותי תשפ"ב)

ל'ג בעמר שפילן די קינדער מיט א פייל און בויגן

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת אמור, י"א אייר, כ"ו לעמר, שנת תשפ"ב לפרט קטן

לכבוד מיין טייערער ... גרו יאיר ברסלב, ליבערטי

אין ל'ג בעמר איז א מנהג אז די קינדער שפילן זיך ביי א פייל און בויגן, עס ווערט

באהעלטעניש האט ער געזען איינער פאנגט פייגלעך, עס קומט א פייגל, עס ווערט כמעט געפאנגען און פלוזלונג פליט די פייגל אנוועק, נאכדעם קומט א פייגל און ער הערט א בת קול פון הימל: **"ספיקולא" געכאפט!** און די פייגל ווערט געפאנגען, זאגט רבי שמעון בר יוחאי פאר זיין זון רבי אלעזר: **"קוק, אפילו א קליינע פייגעלע קען מען נישט פאנגען נאר נאכדעם וואס מען זאגט אין הימל מען זאל איר פאנגען"**; דעריבער שיקט מען ל'ג בעמר מיט א פייל און בויגן, צו ווייזן וואס רבי שמעון בר יוחאי לערנט אונז, קיין שום זאך פאסירט נישט פון זיך אליינס, קיין שום זאך איז א פערצופאל, יעדע זאך איז בהשגחה נפלאה פונעם אייבערשטן.

גיי מיט די קינדער ל'ג בעמר אין פעלד, שפיל מיט זיי, טאנץ מיט זיי, פריי זיך מיט זיי, אויף זינגט צום אייבערשטן אינאיינעם.

געברענגט א טעם פון צדיקים, עס שטייט אין זוהר (תיקונים, תיקון יח, דף לו:): דער הייליגער רבי שמעון בר יוחאי האט געזאגט פאר זיין זון רבי אלעזר: "לא תצפי לרגלי דמשיחא עד דתחזי קשטא בגונוי נהירין", דער סימן פון ביאת משיח וועט זיין ווען מען וועט זען א קשט בגונוי נהירין; ל"ג בעמר איז א טאג וואס רבי שמעון בר יוחאי האט מגלה געווען די סודות התורה וואס ברענגט משיח, דערפאר גייען די קינדער ארויס אין פעלד שפילן מיט א קשט, מרמז צו זיין אז ל"ג בעמר איז א צייט פון ביאת משיח.

זאלסטו נעמען די קינדער ל"ג בעמר, גיין מיט זיי אין פעלד; מען זאל שיסן מיט'ן בויגן און בעטן דעם אייבערשטן משיח זאל שוין קומען.

לייג אריין אין די קינדער יראת שמים, רעד צו זיי פון שכר וענש. אויב מען טוט מצות באקומט מען גן עדן, קינדער דארף מען פארשטיין געבן גן עדן לויט זייער פארשטאנד; און אויב מען טוט אן עבירה איז דא עונשים, און אז מען טוט תשובה נעמט מען אוועק די עונשים.

...

(עצתו אמונה פרשת בחוקתי תשפ"ב)

ווען נעמט מען ארויס קינדער פון חדר אן ביטול תורה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געוואלט פֿרעגן איבער ארויסנעמען מיינע קינדער פון חדר אדער ישיבה, צו גיין אויף רוחניות'דיגע פֿלעצער.

איך וואוין אין ארץ ישראל, און יעדע שטיק צייט פאר איך קיין צפון צו גיין מתפלל זיין ביי קברי צדיקים. אדער צומאל צו אנדערע פֿלעצער צו נעמען חיזוק, צום ביישפיל ווען דער ראש ישיבה שליט"א קומט קיין ארץ

ישראל און מיינע קינדער ווילן זייער שטארק מיטקומען מיט מיר, ספעציעל מיין 15 יעריגער בחור.

יעדעס מאל בין איך זייער מסופק וואס צו טון, איך ווייס אז זיי האבן ליב חדר און ישיבה, זיי לערנען פֿליסיג, וואס איז דאך באַמאָ גרעסער פון אלעס, וְתלמוד תורה כנגד בולס, איך פיל זייער שלעכט אז איך זאל זיי ארויסנעמען און שטערן פון לערנען, אבער פון די אנדערע זייט קען זיין דאס וועט זיי געבן חיזוק און פֿרישע כחות צו קענען זיך נאך מער שטארקן אין לערנען.

איך בין אויפגעוואקסן מיט שטרענגע עלטערן וואס האבן מיר קיינמאל נישט געלאזט גיין אין ערגעץ אין די צייט וואס עס איז געווען א סדר הלימוד אין ישיבה, אפילו די מיידלעך האט מען קיינמאל נישט געלאזט פארפעלן א סדר אין שולע. איך ווייס אבער נישט וואס די ריכטיגע וועג איז אין דעם ענין, וואס בארעכטיגט דאס ארויסנעמען א קינד פון חדר אדער ישיבה, און וואס נישט?

יישר כח

תשובה:

בעצרת ה' יתברך - יום ד' פרשת בהעלותך, ט"ז סיון, שנת תשפ"ב לפֿרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן זיין בריוו.

גיי אויף קברי צדיקים מיט זיינע קינדער. דער רבי זאגט (ספר המדות אות צדיק, סימן קעג): "על ידי השתטחות על קברי הצדיקים הקדוש ברוך הוא עושה לו טובות, אף על פי שאינו ראוי לכך", ווען מען איז מתפלל ביי קברי צדיקים טוט דער אייבערשטער גוטס אפילו מען איז נישט ווערד.

גיין צו קברי צדיקים מיט זיינע קינדער מתפלל זיין איז נישט קיין ביטול תורה; פארקערט, עס וועט אריינגיין אין זיי א ליבשאפט צו לערנען. בזכות די צדיקים וועלן זיי ווערן ערליכע אידן, זיי וועלן אויסוואקסן צדיקים.

מיין זיידע, קארלסבורגער רב זכרונו

לברכה - פֿלעגט מיר נעמען אלס קינד צו מקומות הקדושים. ער פֿלעגט גיין יעדן ערב ראש חודש קיין קרית יואל צום ציון פון הרב הקדוש מסאטמער זכותו גגן עלינו, איך פֿלעג אלץ מיטגיין מיט אים, אויף פֿלעג איך מיטגיין מיט אים קיין מירון צום הייליגן רבי שמעון בר יוחאי, און דארט ארום פארן צו אלע הייליגע צדיקים אין צפת און אין טבריה.

אויף האב איך זוכה געווען צו פארן מיט אים קיין פוילן צום הייליגן רבי אלימלך מליזענסק זכותו גגן עלינו און צו אלע צדיקים וואס ליגן אין פוילן. אויף קיין אוקריינא; ער האט מיר גענומען אלס יונגער בחור קיין אומאן צום הייליגן רבינ'ס ציון, און אויף מעזיבז צום ציון פונעם הייליגן צדיק, אור שבצת הקמים, דער פעל שם טוב זכותו גגן עלינו, און אזוי ווייטער.

מיין זיידע האט נישט מבטל געווען קיין איין מינוט פון לערנען תורה, דאך איז ער געפארן פֿסדר צו קברי צדיקים מתפלל זיין און פועל'ן ישועות.

קענסט אויסרעכענען צייטן וואס עס איז פאסיג פאר קינדער זיי זאלן נישט פעלן פון חדר.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן זאלסטו האבן העלחה אין אלע ענינים.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת שלח (באר"י קרח) תשפ"ב)

חינוך אפטיילונג

אויף קול ברסלב
צו הערן אלע שיעורים אויף חינוך

פון דער ראש ישיבה שליט"א

אויף קול ברסלב

דרוקט: 2-4-1

- שמעו ותחי נפשכם -

צו באקומען וועבנטליך דעם גליין, ביטע שרייבט צו: jhbul1234@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון חיזוק (פרויקט) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפּיס; און נאך

845-351-9060 / 212-444-9169

ארץ ישראל / 0797040069 / ענגלאנד / 03303502363 / קאנאדא / 438-320-9090

חיזוק יומי אימעיל / chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעדיזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה און נאך

212-444-9191 / 845-351-0910

ארץ ישראל / 0797040066 / ענגלאנד / 03303502361 / קאנאדא / 4383008080

בעלגיע / 3235003461 / ארגענטינע / 11552354370